

Čtvrtá kapitola

Když ve čtvrtek po škole přecházím s Preeti a Hannah přes naši příjezdovou cestu, sluneční paprsky se odráží od neposkvrněné bílé sněhové pokrývky, která se tu drží díky vytrvalému sněžení už od slavnostního rozsvícení stromu. Otevřu vchodové dveře a hned za nimi si oklepu boty.

Odhodíme svoje zimní svršky ledabyle na podlahu a vydáme se do obývacího pokoje, máme na sobě černé zateplené legíny, tlusté zimní ponožky a mikiny s kapucí. Kolem gauče jsou rozestavené krabice s vánočními ozdobami, které sem včera Cooper vynosil ze sklepa, když se tady stavili s Ellis a jejich mámami na večeři. Slíbila jsem, že dneska vyzdobím náš dům – s mámou jsme se totiž tento týden tolik snažily připravit na Vánoce zbytek města, že jsme ho úplně zanedbaly.

Probírám se krabicemi, zatímco Preeti s Hannah zápolí s naším umělým vánočním stromkem. Když tu ještě byl táta, odvezl nás vždycky všechny do Zasněžených borovic. Nechal mě vybrat ten nejkrásnější strom a potom ho pokácel, zatímco my jsme s mamkou přihlížely a pokaždé jsme mu na konci zatleskaly, když se kmen skácel k zemi. Ale potom, co zemřel, se máma rozhodla koupit umělý stromek, abychom nemusely jezdit na plantáž s vánočními stromy a vzpomínat tam na něj.

Někdy si přeju, aby na něj máma chtěla vzpomínat – abychom o něm mluvily, prohlížely si jeho fotky, stýskaly si po něm. Děsí mě, že na něj v průběhu let zapomenu, ale vypadá to, že máma v to doufá.

Otevřu nejbližší otrhanou krabici plnou pestrobarevných lesklých ozdob. Začnu se jimi prohrabávat a vytahuju zlaté a růžové koule, které jsem se letos rozhodla použít na stromček. Zbytek tam nechám. Zrovna když se chystám přiklopit víko, padne mi zrak na nezapomenutelnou tmavomodrou baňku s klikatým škrábancem.

Vybavím si, jak jsem tátovi pomáhala zdobit stromek, když mi bylo devět, a tělem mi projede ostrá bolest. Tahle koule mi upadla a já čekala, že se rozbije, ale ona se jenom odrazila od podlahy a odkutálela se pod stůl. Táta ji zvedl a podal mi ji. „Podívej,“ ukázal na ten škrábanec. „Teď je na ní S jako Sloane.“

Sevřu čelisti, aby mi ta vzpomínka úplně nevyrazila dech.

„Tadá!“ zvolá Hannah a zdvihne ruce, aby představila strom, který se tyčí do výšky, zatímco se mu Preeti snaží roztáhnout drátěné větve, aby působil košatě.

Zhluboka se nadechnu nosem, zavřu krabici a společně s ní odstrčím i tu vzpomínku. Šikovnost mých kamarádek mi roztáhne rty do úsměvu. „Nádhera! Moc vám děkuju! Chcete rozvěsit tyhle koule, zatímco já natáhnu girlandu?“

„Jasně.“ Hannah sebere z konferenčního stolku dvě baňky a pověsí je na stromek.

„Ťuk ťuk!“ zavolá Ellis od vchodu.

„Pojďte dál!“ zakřičím.

O minutku později už společně s Cooperem, Jakem a Chloe vchází za námi do obývacího pokoje.